

Élménybeszámoló a 2011. szeptemberi jaroslawi útról
(2011. szept. 17-19.)

Egyesületünk meghívást kapott a lengyelországi Jaroslawba, az ottani bencés apácarend fennállásának 400 évfordulójára szervezett ünnepségre. Ugyanakkor magyar szempontból is jelentős volt az esemény, hiszen II. Rákóczi Ferenc 1711 utáni itt tartózkodásának is évfordulóját ünnepeltük.

Az ünnep fontos a magyar történelem és a lengyel—magyar kapcsolatok szempontjából, ezért (is) büszkén képviseltük választott és kapott hazánkat.

A megemlékezésen részt vettek Magyarország képviselőjében Molnár Imre, a varsói magyar nagykövetség munkatársa, a Szent Korona Szövetség tagjai Kiss Imre vezetésével, valamint a Szent Adalbert Egyesület, a lengyel templom és a lengyel ház képviselői. Ugyancsak jelen volt Lubczyk úr, Lengyelország volt magyarországi nagykövete, Lesek atya, a hosszú ideig Magyarországon szolgáló lengyel plébános. Velünk volt a most nálunk lelki vezető Karol atya is.

Vegyes érzelmekkel indultunk útra: hogy is lesz, mint lesz, kik leszünk, mi lesz a program? Az útvonalat ismertük, hiszen nem egyszer jártunk már erre, ha máskor nem, úton Lubaczow felé.

A kétségeinkre megjött a válasz: minden jól előkészített, megszervezett volt.

És akkor jöjjön a beszámoló.

A Felvidéken át vezető kb. 550 km-es út végén megpróbáltuk megnézni Lancut kastélyát – sikertelenül, de a parkban egy jót sétáltunk és a kastélyról is benyomást szereztünk. (Egyesületünk tagjai már látták is a múzeumot néhány évvel ezelőtt.)

Megérkezve a bencésekhez, elfoglaltuk szállásunkat, ami a rendházhoz tartozó egykori kollégiumban volt. (Egyébként végig kiváló vendéglátásunk volt az étkezést, a szállást illetően!!)

Fogadott bennünket J. Machala úr, a képviselőtestület tagja és a rendház főapátja.

A két napos ünnepen nem kellett elejétől végéig részt vennünk. A második napon például kirándulást szerveztek nekünk: megtekinthettük Przemysl városát az I. világháborús magyar vonatkozású emlékekkel, virágot helyeztünk el a magyar katonák sírjánál (Gyóni Géza verse ismét elhangzott), majd az ukrán határ közelénél lévő kolostort, zarándokhelyet néztünk meg.

Kérésre eljutottunk Krasieczynbe is, a gyönyörű reneszánsz kastélyt kívülről megtekintettük. Persze körbejártuk azt a fát is, amely „körbejárás” után a kívánságaink megvalósulnak... ☺

Majd részt vettünk a kolostor népi vásárában, meghallgattuk a fellépőket, köztük a magyar Lányi Györgyöt, a Téka-együttes tagját. Találkoztunk Molnár Imrével, aki régi barátunk a könyvtárból és az Érdlemből is – felesége, Mónika, aki az

országos lengyel önkormányzat elnöke volt, szintén velünk töltötte az időt. Lubczyk úr, Lesek atya is a társaságunkban volt.

A harmadik napon felemelő ünnepségen megkoszorúztuk a Lengyel-Magyar Barátság emlékművét, valamint Rákóczi Ferenc emléktábláját az apátság falán. Szentmisén vettünk részt ahol ismét megtapasztalhattuk a lengyelek magyarbarátságát!

Fölkerestük Jaroslaw nevezetességeit: a plébániatemplomot, a görögkatolikus templomot, a Dominikánus rendházat, és persze a főteret az Orsetti-házzal, a Városházával. Sajnos, a múzeumba nem jutottunk be, pedig érdekes lett volna a pincerendszer – de tagjaink nagy része már látta egyébként.

Az utolsó nap ismét az utazással telt. Képzeljük el a középkori utazókat és vásároszókat, kereskedőket, akik szintén ezen az útvonalon haladtak!! Azért mi gyorsabbak voltunk, köszönhetően gépkocsivezetőnknek, Gábornak is!

Köszönet egyébként Pauer Bélának is, akivel „végig csináltuk” a 4 napot. Tolmácsolt, kapcsolatot tartott mindenkivel, koszorúzott és pozitív kisugárzása volt! ☺

Összességében egy jó hangulatú, ugyanakkor tartalmas, megható, felemelő programot zárhattunk! Ahogy fogalmaztam a záróbeszédben: a három társaság közösséggé kovácsolódott amellet, hogy méltóan képviseltük hazánkat, a magyarokat, a magyar-lengyel barátságot.

Ez patetikusan hangzik, de – nekem legalábbis – a szívemből jön! Remélem, mások is így gondolják! És köztük vagytok Ti is!

Diósd, 2011. szeptember 22.